

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Spørgsmaalet om, hvorvidt en Beværterbevilling skal gives eller ikke. Det er altsaa en betydningsfuld Sag for Kommunen, om man har Købstadregler, eller man ikke har det. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er nødvendigt, at der lægges megen Vægt paa Kommunens egen Stilling til Sagen. I det Lovforslag, som jeg fremsatte for det høje Ting, var Bestemmelsen om Købstadregler i Overensstemmelse med Alkoholkommissionens Indstilling formulert saaledes, at der altid krævedes, at Kommunalbestyrelsen skulde anbefale Sagen, for at Reglerne kunde indføres. Fra forskellig Side har man, som det ogsaa fremgaar af Udvalgets Betænkning, i det nedsatte Udvalg været inde paa den Tanke, at der burde kunne afholdes Kommuneafstemning om Sagen, saaledes at Købstadregler skulde kunne indføres, selv om Kommunalbestyrelsen var herimod. Som det ligeledes fremgaar af Udvalgsbetænkningen, har jeg i og for sig ikke noget imod dette, idet det kan være ganske logisk, at man, naar der er aabnet Adgang til at holde Kommuneafstemning om, hvorvidt en Beværterbevilling skal meddeles, ogsaa aabner Adgang til at holde Kommuneafstemning om det mere indgribende, nemlig angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Købstadreglerne skal indføres.

Imidlertid maa jeg være af den Opfattelse, at man ikke ganske kan underkende Berettigelsen af det Synspunkt, der har været fremme, og som gaar ud paa, at der, hvis der skal holdes Kommuneafstemning om Sagen, maa gives Adgang til at holde den i hele Kommunen, idet Kommunen som Helhed i hvert Fald i mange Tilfælde maa antages at være interesseret i Spørgsmaalet om, hvilke Regler for Udsækning af stærke Drikke der gælder i den nærliggende bymæssige Bebyggelse, altsaa den nærliggende Stationsby el. lign. Hertil kommer, hvad jeg tillægger en ikke ringe Vægt, at der vil kunne tænkes at foreligge Tilfælde, hvor det ikke vilde virke helt naturligt, om de, der ønskede Kommuneafstemningen, selv skulde kunne bestemme Omraadet, hvor denne skulde holdes, og det kunde jo ogsaa nok volde tekniske Vanskeligheder. Det er jo ikke altid saadan, at der er Tale om et Omraade, der paa andre Felter har købstadmæssige Regler. Alt taget i Betragtning maa jeg herefter mene, at der, naar der ønskes indsat Regler om Kommuneafstemning angaaende Spørgsmaalet, rettest bør aabnes Adgang til at

holde den i hele Kommunen. Jeg har derfor kunnet tiltræde det af Udvalget i denne Henseende stillede Ændringsforslag, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, at han paa ingen Maade maa haabe paa, at der skal kunne finde en Ændring Sted af den paagældende Paragraf mellem dette Lovforslags anden og tredje Behandling.

Fra forskellig Side er der blevet rettet Henvendelse til mig med Anmodning om at udtale mig om et Par enkelte Punkter i Lovforslaget, Punkter, som ikke utrykkeligt er omtalt i Udvalgsbetænkningen. Det første Spørgsmaal drejer sig om Bestemmelsen i Lovforslagets § 8, 2det Stykke, hvorefter Politiet, i København Magistraten, naar en Beværter eller en Gæstgiver i Købstæderne overtager en ny Virksomhed uden samtidig at afhænde den Virksomhed, han i Øjeblikket driver, kan tillade, at den paagældende i indtil 6 Maaneder samtidig driver begge Virksomheder, uanset at Beværtere og Gæstgivere normalt kun maa have eet Forretningssted i samme Kommune. Man har rejst det Spørgsmaal, hvorledes Ordene „en ny Virksomhed“ skal forstås. Jeg vil i denne Anledning gerne fremhæve, at det efter min Opfattelse ikke kan være tvivlsomt, at Bestemmelsen altid kan bringes til Anvendelse, naar en Beværter overtager en anden Virksomhed end den, han i Øjeblikket driver, selv om denne anden Virksomhed i og for sig ikke er nystartet, men kun ny i Forhold til Beværteren selv.

Man har dernæst spurgt, hvorledes Højskoler og Landbrugsskoler, der maatte ønske en Tilladelse til at beværte med ikke-stærke Drikke ved Møder og Fester, skulde forholde sig. Efter Lovforslaget, saaledes som dette foreslaas ændret af Udvalget, ligger Sagen jo saaledes, at disse Lejlighedstilladelser til at servere ved offentlige Møder og Fester paa Højskoler og lignende kan gives for indtil 1 Aar ad Gangen, og jeg ser saaledes paa det, at den Slags Tilladelser til Højskoler m. v. af Politiet vil kunne gives uden nogen større Undersøgelse, naar der ikke foreligger noget, der taler imod at give Tilladelsen, idet man sikkert maa kunne gaa ud fra, at Tilladelserne, naar de gives til Højskoler og lignende, ikke vil blive misbrugt.

Det sidste Punkt, hvorom der er rettet Henvendelse til mig, drejer sig om Bestemmelsen i Lovforslagets § 38. Denne Bestemmelse fastslaar, at Politiet, saafremt det ved Dom eller ved den skyldiges egen Erkendelse er godtgjort, at Bevært-